

Polèmica

Hem escrit el mot «polèmica» i, malgrat ell, no tenim cap ganes de polèmiques, ni és hora de polemitzar.

És només per a fer comprendre que el que anem a dir són casos vius i no imaginacions i ganes de suposar incomprensions en alguns catòlics.

Potser no hauríem de parlar d'incomprensions després del que amb gran unanimitat han dit els senyors bisbes respecte a la trascendència de les properes eleccions, arribant a ésser qualificades d'un cas de greu necessitat per a l'existència del catolicisme a Espanya o de trobar-nos en un d'aquells tombants de l'història d'Espanya en els quals es decideix el procés de tota una època. Per això potser no hauríem de parlar d'incomprensions sinó de l'exacerbació de passions polítiques, puix es dona el cas que els pocs catòlics que no ho volen comprendre són gent apassionats per la política, per la seva política.

No és un apassionament polític, en les actuals circumstàncies, dir davant d'un públic, que del triomf de les dretes, jo —aquest jo!— jo en preveix dies negres per Espanya? I que del triomf de les esquerres, tot el més en cal témer algun intent dels extremistes, però que serà fàcilment superat pels elements sensats que en tenen el control? Quin optimisme més desplaçat!

L'observatori del Vaticà, l'observatori de Toledo, els observatoris dels palaus episcopals són més bons observatoris per a precisar la gropada de núvols que porten la malvestat sobre Espanya que les localitats d'una redacció d'Esquerra, on la broma baixa del partidisme enfosqueix l'horitzó immediat i impedeix de fer-se càrrec del perill fins que ja és irremeiable.

Per altra part, és fer inconscientment el joc a la revolució, repetir amb altres mots el que diuen els socialistes: «Si votas a las derechas, pasarás hambre, empeñarás lo más incorrupto de tu felicidad, tus hijos serán lanzados a la matanza, o los encerrarán en presidio, o los pondrán ante un piquete de ejecución. Si votas a las derechas, levantarás un patíbulo en cada pueblo, un tribunal inquisitorial en cada aldea, tus hijos irán a morir a los barrancos africanos, tus hijas al prostíbulo, y vuestros maridos, después de padecer hambre y miseria, morirán víctimas de torturas inenarrables.» (El Socialista).

Tot això són coses molt negres, no més que dels qui s'ha de témer és evidentment dels glorificadors del 6 d'Octubre, dels qui diuen que els fets d'Astúries foren només que un assaig, dels qui amenacen amb la guerra civil si perden les eleccions.

I les característiques d'aquesta guerra civil les precisa Largo Ca-